

Dansul Lunii

Legături de Sânge

Cartea 1

Traducere Română

AMY BLANKENSHIP, RK MELTON

Table of Contents

Prolog

Capitolul 1

Capitolul 2

Capitolul 3

Capitolul 4

Capitolul 5

Capitolul 6

Capitolul 7

Capitolul 8

Capitolul 9

Capitolul 10

Capitolul 11

Capitolul 12

Capitolul 13

Notes

Capitolul 1

10 ani mai târziu...

Muzica zgomotoasă se auzea ritmic din club, iar reclama mare de neon violet își schimba culorile în funcție de ritmul muzicii. Lumina arunca o strălucire stranie asupra clădirii de peste drum. Pe acoperișul acelei clădiri, un bărbat cu părul scurt, blond deschis, stătea cu un picior sprijinit pe margine. S-a aplecat în față, cu un cot sprijinit pe genunchiul îndoit, în timp ce fuma o țigară.

Kane Tripp și-a aplecat ușor capul și și-a trecut o mână prin părul scurt și țepos. Detesta să-l taie, îi era dor de parul lung pe care îl avusese. Încă își mai amintea senzația părului mătăsos care îi mângâia partea inferioară a spatelui. Ridicând țigara la buze, inspiră adânc, știind că îi lipseau multe lucruri, cum ar fi țigările pe care obișnuia să le fumeze înainte de a fi îngropat de viu și lăsat să moară.

Cu patruzeci de ani în urmă, fusese prins cu garda jos de Malachi, liderul unui mic clan de jaguari, și acuzat de uciderea partenerei metamorfului. Înainte de acea noapte, Kane fusese în relații bune cu jaguarii, iar liderul lor fusese unul dintre cei mai apropiați prieteni ai săi. Buzele lui Kane s-au subțiat la această amintire. Malachi îl interogase, îl judecase și îl condamnase într-un acces de furie.

Folosind o vrajă din cartea pe care Kane crezuse că o ascunsese cu atâta grijă, Malachi îl legase cu un blestem, care îl făcea incapabil să se miște sau să vorbească... incapabil chiar să se apere. Apoi îi scosese lui Kane cerceul cu Piatra Sângerie, care îi dădea posibilitatea să fie activ în timpul zilei. Pietrele Sângerii aparținuseră cândva primului vampir, Syn.

Kane a întrebat odată cum a putut exista un prim vampir, iar răspunsul l-a surprins.

Syn venise pe această lume singur, rănit și înfometat. Un tânăr l-a găsit și, cum era flămând, Syn i-a băut sângele. Vampirul a învățat repede că oamenii din această lume erau creaturi fragile, al căror suflet îi va părăsi dacă el își va răspândi sângele, sperând că își va crea o familie pe această planetă. Dar, odată ce sufletul lor dispăruse, erau inutili pentru el și erau puțin mai mult decât niște monștri.

În timpul vieții sale veșnice, Syn găsisese doar trei astfel de oameni care își păstraseră sufletul... devenind copiii săi. Singura diferență era că, odată ce erau transformați, soarele ardea... făcându-i pe ei și pe frații lor monștri să se ascundă de lumina zilei. Asta nu a fost niciodată o problemă pe planeta lui Syn, deoarece exista Piatra Sângerie.

Brățările groase pe care le purta Syn proveneau din propria lui lume și erau făcute din Piatră Sângerie. Desprinzând o bucată din una din aceste brățări, le-a transformat într-un inel, un colier și un singur cerceș. Kane a întins încă o dată mâna și a atins cerceșul pe care îl purta.

În timp ce Piatra Sângerie îi oferise o viață semi-normală... cartea de vrăji a lui Syn a fost cea care a dus la căderea lui Kane. Syn o lăsase pentru ca alesul său să o folosească cu înțelepciune în timp ce el dormea. În ea se afla vraja de blestem, o modalitate de a omorî copiii fără suflet dacă deveneau un risc prea mare pentru oameni.

În timp ce vraja de blestem a fost folosită asupra lui, Kane nu a putut decât să privească cu ochi întunecați, fără să clipească, cum fostul său prieten împingea pământul negru peste el. Ultimul lucru pe care și-a amintit că l-a văzut a fost cerul plin de stele deasupra unei păduri de copaci.

Întunericul a fost atotcuprinzător și atât de liniștit. Vraja îl ținea legat, dar simțea cum lucrurile din pământ se prelingeau peste el. Creaturi minuscule, muritoare, care evitau să-i mănânce carnea de strigoi, dar care, fără să știe, îi rodeau sufletul.

Pe măsură ce timpul trecea, a crezut cu siguranță că înnebunise, iar apoi a început să audă sunete din când în când... voci. Fusesse binevenit în închisoarea sa și tânjea să audă mai multe. Uneori auzea familii întregi, iar alteori auzea doar adulți.

Uneori încerca să lupte împotriva vrăjii, să ceară ajutor sau chiar să fie un fel de companie pentru el însuși. Magia îl ținea strâns, făcându-l complet neputincios. Cunoștea această vrajă... o folosisese pe monștri. Era o magie complexă, care necesita sângele unei persoane dragi pentru a-l elibera. O vrajă de iubire atât de puternică încât numai sufletul pereche al victimei o putea rupe.

Întotdeauna funcționase cu vampirii fără suflet, pentru că trebuia să ai suflet pentru a apela la un suflet pereche. Folosisese vraja de mai multe ori pentru a scăpa lumea de frații săi criminali și demonici care nu știau altceva decât setea de sânge.

Kane răsese cu ciudă la amintirea obsedantă a faptului că știa că era condamnat... pentru că nu avea un suflet pereche. Cel puțin, el nu întâlnise niciodată o astfel de enigmă. Și dacă avea una, atunci era puțin probabil ca ea să se împiedice pur și simplu de mormântul lui în timp ce sângera. Malachi avusese inima frântă... își iubise soția atât de mult încât voia ca Kane să cunoască profunzimea unei asemenea iubiri și să tânjească după ea.

A tânjit după ea. De multe ori a vărsat lacrimi, implorând orice zeu ar fi ascultat, să îi aducă sufletul pereche pentru a fi liber. Dacă ar fi ucis-o cu adevărat pe soția prietenului său, atunci ar fi fost o pedeapsă dreaptă. Dar el era nevinovat în ceea ce privește această crimă.

Într-o noapte, când deja trecuse mult timp de când își pierduse orice speranță... a auzit-o. Sunetul distinct al răgetului lui Malachi a pătruns în monologul său interior nebunesc, însoțit de un alt țipăt animalic de furie. Apoi, spre surprinderea lui, a auzit vocea unei fetițe chiar deasupra lui, care striga la ei să nu-i rănească câțelul.

Sunetul vocii ei mici și speriate a rupt ceva în el, făcându-l să tânjească să fie liber, pentru a o putea proteja de bestia din noapte.

"Malachi nu-i va face rău câțelușei tale", a șoptit Kane în gând.

Era adevărat. Malachi nu ar fi rănit pe nimeni decât dacă i-ar fi greșit grav în vreun fel... mai ales un copil. Știind că prietenul său era undeva deasupra lui, Kane a simțit o scânteie de viață întorcându-se la el. S-a infuriat când fata a țipat din nou și a auzit ceva aterizând cu

putere pe pământ. Sânge... a simțit mirosul de sânge proaspăt vărsat care se prelingea prin pământul moale spre el.

A fost lucrul cel mai binevenit pe care l-a întâlnit vreodată. Mirosul i-a invadat mintea și aproape că l-a împins pe culmi și mai mari de nebunie, știind că nu putea să ajungă la ea. Era atât de slăbit de la atâta timp petrecut fără să bea nimic... însetat până la moarte, dar fără să moară niciodată. Acesta a fost momentul în care a simțit că unul dintre degete i se mișcă.

Kane s-a concentrat asupra acestui lucru și și-a setat ceea ce îi mai rămăsese din minte în a încerca să se miște. Simțea cum trec zilele, bazându-se pe căldura pe care o simțea de la solul de deasupra lui. Mirosul sângelui îl înconjură acum, împingându-l mai departe. În cele din urmă, a reușit să-și lucreze încet brațele și a început procesul lent de a încerca să se dezgroape din propriul mormânt.

Au trecut mai multe zile și când mâna lui a ieșit în sfârșit la suprafață, a plâns de bucurie. Ridicându-se din pământ, Kane a deschis ochii și a privit în sus, râzând aproape ca un nebun când a văzut cerul negru și stelele deasupra lui. Privind înapoi spre pământ, a observat o bucată de pânză pe care se uscaseră mici picături de sânge. Ridicând-o, a dus-o la nas inhalând mirosul sângelui care îl eliberase.

Ținând amintirea salvatorului său strâns în pumnul său, și-a ridicat restul corpului de la pământ. Malachi și metamorul care o ucisese cu adevărat pe soția jaguarului zăceau morți la doar câțiva metri de mormântul său.

Privind pe lângă ei, spre pădure, știa că fata dispăruse de mult, dar Kane era convins că micuța era sufletul lui pereche. Cine altcineva ar fi putut rupe vraja pe care Malachi o pusese asupra lui?

Prea slăbit pentru a pleca în căutarea fetei, Kane s-a târât până la Malachi, părând că îi atinge cu tandrețe obrazul. Întorcându-i fața spre el, lui Kane i s-a tăiat respirația de nedumerire. Malachi purta cercelul din Piatră Sângerie. Cercelul lui!

Într-o clipă de furie și într-o mișcare prea rapidă pentru a fi detectată, Kane s-a ridicat în picioare ținând cercelul în pumn. Uitându-se la Nathaniel, bărbatul care îi înscenase totul, Kane a strâns întunericul în jurul său ca pe o mantie și a dispărut în întuneric.

Kane expiră și privi fumul cum plutea în aer, încolăcindu-se în fața lui înainte de a se risipi în vânt. Își petrecuse ultimii zece ani cutreierând din țară în țară, din continent în continent, învățând tot ceea ce pierduse în timpul celor treizeci de ani de închisoare.

Își refăcuse încet forțele, începând cu un cățeluș Yorkie alb pe care îl găsisese ascuns în scorbura unui copac din pădure. Fusesse animalul de companie al cuiva și simțise remușcări pentru că făcuse așa ceva, dar nevoia de a se hrăni fusese mai puternică decât vinovăția sa de atunci.

Abia după ce s-a hrănit și-a dat seama că acest cățeluș aparținuse copilului care îl eliberase. Simțind o mică scânteie de viață încă în micuța minge de blană, a făcut cel mai blestemat lucru. Mușcându-și încheietura mâinii, Kane a forțat câteva picături să cadă pe limba roz a acestuia, apoi a așezat puiul pe jos întrebându-se ce naiba făcea. Niciodată nu va funcționa... nu-i așa?

Ea îl salvase de două ori și nici măcar nu-și dăduse seama. Amintirea vocii ei înfricoșate avea încă puterea de a-l smulge din cel mai adânc somn. Ar fi vrut să o fi văzut... doar o privire care să însoțească vocea care îl bântuia.

Băgând mâna în buzunar, scoase zgarda mică și se uită la eticheta în formă de os de pe ea. Cunoștea numele familiei, dar adresa de pe ea nu mai era valabilă... nu mai era de ani de zile. Când în sfârșit a învățat să lucreze la calculator, a făcut o căutare, dar părinții fetei erau morți, iar casa fusese vândută. Fiica lor, despre care era sigur că fusese cea care îl eliberase, dispăruse fără urmă.

Kane și-a aruncat țigara lângă piciorul stâng și a călcat-o în picioare. La întoarcerea în Los Angeles, se întorsese imediat la clubul în care Malachi locuise cândva și pe care îl condusese, doar pentru a constata că fusese vândut, iar copiii lui se mutaseră la o nouă adresă. Noul loc nu fusese cândva decât un depozit abandonat, dar jaguarii îl renovaseră recent și îl transformaseră într-un club de noapte potrivit vremurilor. Copiii lui Malachi conduceau acum localul.

Clatină din cap întrebându-se cum de putuse Malachi să se recăsătorească știind cât de mult își iubise prima soție. Ea fusese sufletul lui pereche și chiar dacă metamorfii erau cunoscuți pentru apetitul lor sexual, odată ce-și întâlneau sufletul pereche era aproape imposibil să iubească pe altcineva.

Când Kane făcuse cercetări, a remarcat că noua soție a lui Malachi îi născuse patru copii, dar murise la nașterea fiului lor cel mai mic, Nick.

Malachi murise în noaptea în care el auzise urletul din subteran, dar Kane încă mai simțea nevoia de răzbunare măcinându-i măruntaiele. Aproape toți vampirii se nasc din întuneric și poate că Syn se înșelase în legătură cu faptul că el era atât de diferit de frații săi malefici. Doar poate că pierderea minții timp de treizeci de ani chinuitori făcuse destule stricăciuni astfel încât acum el nu mai făcea excepție. Minteia lui era încă în locul întunecat în care o pusese Malachi.

În ceea ce-l privește pe Kane, jaguarii au fost cei care au vărsat primii sânge. Acum se întorsese pentru a-și prezenta omagiile plătind cu aceeași monedă... asupra întregii rase blestemată de metamorfi, începând cu copiii

lui Malachi. Oh, dar nu se va opri aici. Următorii vor fi copiii metamorfului care i-a înscenat totul... Nathaniel Wilder.

Crearea de adepți care să-i furnizeze sânge nu fusese dificilă. Kane era încă uimit de întreaga scenă morbidă subterană din centrul orașului. Mulți dintre ei visau doar să fie ceea ce era el... un vampir adevărat în loc de un Goth aspirant.

Tot ce a trebuit să facă a fost să transforme unul și apoi să-și lase subalternul fără suflet să se descurce singur. Îl alesese pe cel mai periculos din grup... pe cel care părea să-și fi pierdut deja sufletul în favoarea întinericului. Raven, un pungaș, care fusese un psihopat la limită ca om... un proscris Goth, care era înfometat de sânge cu mult înainte de a avea vreodată adevărata nevoie de el.

Raven a fost singura persoană căreia Kane îi spusese vreodată că metamorfii trădători îi înscenaseră o crimă și apoi îl îngropaseră de viu. Nu știa de ce îi spusese lui Raven... poate din plictiseală.

Kane îl eliberase pe pungaș în oraș. Raven fusese supărat pe lume înainte de a renaște ca un copil al nopții, iar acum Kane îi dăduse un prilej de a-și exprima furia. Raven își luase sarcina de a se răzbuna în numele lui Kane, iar vampirul fără suflet și-a folosit noile abilități la maxim.

Nu s-a oboșit să încerce să-l convingă pe Raven să renunțe la asta, pentru că se potrivea perfect cu planurile sale de a pregăti restul familiei lui Malachi pentru confruntarea finală. De ce i-ar fi protejat pe metamorfi de Raven? Cel mult se oferise să-i spună băiatului că nu trebuia să ucidă oameni ca să se hrănească, că nu trebuia să facă nici un rău, dacă nu voia să o facă. Nu era vina lui că Raven alesese să provoace moartea în schimb.

Prima dată când Raven ucisese a fost singura dată când Kane intervenise, prinzându-l pe băiat înainte ca acesta să lase mortul întins cu semnul vampirului sub privirile oamenilor.

Păstrarea secretului despre specia sa era înrădăcinată în instinctul său de conservare și uitase să partajeze acest secret cu Raven. Kane i-a arătat apoi cum să taie urmele de colți și să facă să pară mai degrabă o simplă crimă sadică.

Raven a început să-și planteze victimele lângă Moon Dance pentru ca autoritățile să le găsească. A fost aranjamentul perfect. Majoritatea vampirilor erau răi din fire, așa că Kane își petrecuse cea mai mare parte a

vieții sale de strigoi sub influența unor criminali. Să-l vadă pe acest băiat ucigând părea firesc pentru cei din specia lui.

Dacă Syn ar fi fost treaz pentru a asista la crimă, ar fi pus capăt suferinței lumii, omorându-l pe Raven sau legându-l de mormânt. Acum, că Kane experimentase o astfel de pedeapsă, ar fi preferat să aleagă o moarte rapidă.

Înainte de a fi alungat, fusese prieten cu un alt vampir... Michael. Erau împreună de mai mult timp decât și-ar putea aminti sau chiar ar dori să-și amintească oricare dintre ei. Amândoi fuseseră înzestrați cu Pietrele Sângerii pentru că își păstraseră sufletele... ei și Damon, fratele lui Michael.

Michael era un om bun... încă de partea îngerilor, cum se spune, deși auzise prin viu grai că Damon dezvoltase o latură întunecată și că se răzbuna pe fratele său. Poate îi va face o vizită lui Damon după ce termină aici și îl va învăța câteva maniere. Kane era surprins de rivalitatea bruscă dintre frați, pentru că Michael își iubise fratele... dar lucrurile aveau întotdeauna un mod de a se schimba.

Kane nu voia ca Michael să afle răul pe care mormântul îl produsese asupra lui. Își petrecuse o parte din timp în ultimele două săptămâni urmărindu-l pe Michael de la distanță. Știa că Michael și cel mai mare fiu al jaguarului, Warren, erau acum prieteni... așa cum fuseseră el și Malachi odinioară.

Metamorfii erau trădători, iar Michael încă nu aflase acest mic amănunt. Eliminându-i pe metamorfi din calea lor, îi va face lui Michael o ultimă favoare... de dragul vremurilor trecute.

Kane a ridicat mâna, atingând cercelul care adăpostea Piatra Sângerie, știind că aceasta îl împiedicase întotdeauna să ucidă oameni. Dacă sufletul său era cu adevărat rău, atunci magia din Piatra Sângerie nu ar fi funcționat. Se întrebese adesea cum de Malachi a putut trece cu vederea acest fapt simplu... dovada nevinovăției sale se aflase chiar în fața lui.

Nu contează... Își petrecuse treizeci de ani în închisoarea lui pentru ceva ce nu făcuse. "Răzbunarea va fi un iad, prieteni."

*****

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>